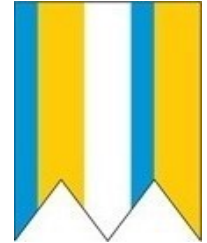

Ozveny SEDLÍC

Občasník obce Sedlice

I. ČÍSLO

NEPREDAJNÉ

Január 2021

Milí Sedličania,

skončil sa rok, ktorý bol pre všetkých, mladších aj starších, prinajmenšom trochu zvláštny. Epidémia neočakávane zasiahla do našich životov. Na konci roka sa zvykne bilancovať a vyhodnocovať úspechy, ale aj neúspechy. Viacero z nich ponúkame v prehľade podujatí a udalostí na ďalších stránkach.

Som veľmi rád, že do nášho povedomia sa úspešne dostalo zriadenie a sprístupnenie kontajnerového stojiska, ktoré nám všetkým ponúka možnosť odovzdať veľkoobjemový odpad kedykoľvek v priebehu roka, zatiaľ čo iné obce túto možnosť ponúkajú spravidla iba dvakrát v roku. Odbremenili sme tým zároveň pietne miesta od kontajnerov. Dúfajme, že tento odpad už nikdy neskončí ani na čiernych skládkach v prírode. V prípade záujmu o túto službu môžete kontaktovať starostu obce alebo zamestnancov obecného úradu, ako aj využiť prenájom obecného komunálneho vozidla na odvoz tohto odpadu za poplatok 3 eurá.

Teší ma aj to, že na vykurovanie budovy našej základnej školy od decembra využívame obnoviteľné zdroje energie vo forme tepelných čerpadiel a tým pomáhame napĺňať environmentálne ciele vedúce k zníženiu produkcie emisií. Podľa energetického auditu by spotreba zemného plynu mala klesnúť zhruba o polovicu. Veľkou výhodou tejto rekonštrukcie je osamostatnenie vykurovania budovy telocvične. Tá bola doteraz vykurovaná

podzemným teplovodom vedúcim z budovy školy, pričom tento teplovod vykazoval značné tepelné straty. K ďalším úspešným aktivitám môžeme zaradiť rozšírenie prvkov detského ihriska, rekonštrukciu toaliet a začatú generálnu opravu budovy športového klubu. Táto rekonštrukcia pokračuje v ďalšej etape, pričom stavebné úpravy vykonávame svojpomocne. Na výmenu inžinierskych sietí bude využitá okrem vlastných prostriedkov aj dotácia z Prešovského samosprávneho kraja v sume 20-tisíc eur. Vo fáze spracovaných projektových dokumentácií sa nachádza chodník na Nižnom konci a výstavba novej materskej školy. V súvislosti s výstavbou chodníka už máme kladné vyjadrenie od Slovenského pozemkového fondu ako súčasného vlastníka pozemku, avšak záporné stanovisko udelil správca strednotlakového rozvodu plynu, keďže plánovaný chodník zasahuje do ochranného pásma tohto plynovodu. Výstavba materskej školy čaká na stavebné povolenie a budeme dúfať, že sa nám podarí získať externé zdroje financovania na jej výstavbu z nového programovacieho obdobia štrukturálnych fondov Európskej únie.

V neposlednom rade by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí sa zaslúžili o rozvoj obce v akomkoľvek smere. Zvlášť by som rád poďakoval všetkým zdravotníkom, príslušníkom silových zložiek a administratívnym pracovníkom, ktorí vykonávali celoplošné testovanie v našej obci. Som veľmi rád, že sme týchto ochotných ľudí našli medzi nami a nemuseli byť odkázaní na pomoc cudzích ľudí. Boli to štyri dni namáhavej práce. Verím, že väčšina z nich bude ochotná pomôcť aj v prípade ďalších testovaní.

V novom roku vám želám veľa pohody, samé šťastné náhody, žiadne nehody, významné dohody a úsmevné príhody. A nech nás korona nezlomí. Starosti časom slabnú, povedal raz niekto múdry.

Marek Guman, starosta obce

Prehľad podujatí a udalostí, jún – december 2020

Uvoľňovanie protiepidemických opatrení, 1. jún. Uvoľnenie reštrikcií v rámci prvej vlny pandémie, ktoré sa začalo už v apríli, sa zavrhlo v obnovení vyučovania v materskej a základnej škole, ako aj v obnovení ordinovania stomatologičky. 3. júna bol opätovne otvorený denný stacionár pre seniorov. V interiéroch budov prístupných verejnosti ostala naďalej v platnosti povinnosť primeraným spôsobom zabezpečiť prekrytie horných dýchacích ciest.

Na bajku onkodeťom, 19. jún. Štvrtá etapa charitatívneho podujatia Na bajku onkodeťom štartovala v Tatranskej Lomnici. Na 127-kilometrovej trase bola jednou zo zastávok aj naša obec. Účastníkov projektu organizovaného občianskym združením Spoločnosť detskej onkológie Košice privítal starosta obce a projekt podporil sumou 500 eur.

Sprístupnené kontajnerové stojisko, 19. jún. V druhej polovici júna bol dokončený presun veľkoobjemových kontajnerov z cintorínov na nové kontajnerové stojisko. 1. júla boli na cintorínoch doplnené 1100-litrové nádoby určené výlučne na odpad z náhrobnej výzdoby.

Zakúpené komunálne vozidlo, 22. jún. Obec zakúpila nové komunálne vozidlo Multicar M25 4x4. Pôvodné vozidlo sa obec rozhodla predat (v blízkom čase bude vyhlásená verejná obchodná súťaž) a jeho cenu určila na 2 000 eur.

Rozmary počasia, 26. jún. Nepriaznivé daždivé počasie v uplynulom roku potrápilo obyvateľov viackrát. Búrka 26. júna popoludní narobila problémy na Nižnom konci, rovnako ako pred rokom, a opäť museli zasahovať aj hasiči. 19. júla podvečer vyše pol hodiny trvajúci lejak výrazne zdvihol hladiny potokov na Bajerovskej ulici a na Vyšnom konci. 15. augusta stúpol prietok vody opäť na Bajerovskej ulici, pričom potok sa tam vylial iba na plytkých úsekoch. 13. októbra prívaly vody zatopili pivnice, suterény a prízemné časti niekoľkých domov v obci.

Rekonštrukcia vykurovania, od 2. júla. V základnej škole začala firma CCT, s. r. o., realizovať výmenu vykurovacieho systému. V rámci projektu spolufinancovaného z EÚ s názvom Využitie aerotermálnej energie v ZŠ Sedlice boli inštalované štyri tepelné čerpadlá, z ktorých jedno samostatne vykuruje budovu telocvične. Práce boli ukončené koncom novembra a dielo odovzdané do užívania 7. decembra.

Filmový večer, 11. júl. V kinosále kultúrneho domu sa uskutočnilo premietanie filmu Loli paradička. Film uviedli sami tvorcovia vrátane režisérova Richarda a Víťa Staviarskych. Pre takmer 50 návštevníkov pripravili aj tombolové ceny. Premietanie bolo súčasťou podujatia Kino v tvojej obci.

Odpustová sv. omša, 9. august. Odpustovú sv. omšu celebroid duchovný otec Jozef Kandráč. Liturgické slávenie patrocína kostola sa konalo po prvýkrát v centre obce. Mimoriadne slávenie doplnila aj prítomnosť prvoprijímajúcich detí, ktoré prvý raz prijali Eucharistiu v predchádzajúci deň. Z rozhodnutia vedenia obce, ktoré prihliadalo najmä na vtedy aktuálnu situáciu, sa tradičný kultúrny program nekonal.

Zhotovenie bicyklového stojiska, 22. august. V parku pri budove Jednoty sa uskutočnila brigáda, ktorej cieľom bolo doložiť dlažobné tvárnice k existujúcemu chodníku a tak rozšíriť stojisko na bicykle. Brigády sa zúčastnili traja poslanci obecného zastupiteľstva a traja dobrovoľníci. Ďalší štyria dobrovoľníci boli súčinní pri manipulácii so štrkom a zeminou.

Zber elektrospotrebičov, 10. september. Prebehol pravidelný zber starých nefunkčných elektrospotrebičov, ktorý v našej obci vykonáva firma H+EKO. Zber papiera a použitého oleja prebieha spravidla v trojmesačnom intervale, naposledy pripadol na 14. júla a 17. októbra.

Vyhlásený núdzový stav, 1. október. Druhá vlna

pandémie si vyžiadala opätovné vyhlásenie núdzového stavu a sprísnenie protiepidemických opatrení. 15. októbra začala platiť povinnosť nosiť rúško aj v exteriéri v intraviláne obce. Opatrenia sa dotkli všetkých oblastí života obce, a to tak hromadných podujatí vrátane bohoslužieb, ako aj nákupov či návštev v pohostinstve a bare, prevádzky školských zariadení, ambulancií i denného stacionára.

Eucharistické požehnanie, 18. október. Rovnako ako v marci a apríli, aj v októbri pán farár udelil požehnanie so Sviatosťou oltárnou prechádzajúc ulicami obce, pretože verejné slávenie bohoslužieb bolo pozastavené. Možnosť opätovne sláviť sv. omše za účasti veriacich prišla 16. novembra. Bolo však možné využiť len 50 % kapacity miest na sedenie a od 19. decembra už iba 25 %.

Rekonštrukcia toaliet, od 19. októbra. V budove obecného úradu začala prebiehať sanácia a následná rekonštrukcia sociálnych zariadení. Vykonali ju remeselníci P. Stachura, O. Pavlovič a P. Fedor. 20. novembra rekonštrukciu dokončili, avšak je ešte potrebné inštalovať sanitárne kabínky. Náklady na rekonštrukciu sociálnych zariadení boli v hodnote 15-tisíc eur.

Návšteva u seniorov, 23. október. Vzhľadom na zhoršenú epidemickú situáciu nebolo možné v tomto roku organizovať posedenie pre seniorov. Starosta so zamestnancom obce preto navštívili dôchodcov v ich domácnostiach a odovzdali im darčekovú tašku, ktorá v tomto roku obsahovala dezinfekčný gél na ruky, antibakteriálne mydlo, ochranné rúška na tvár a sladkú drobnosť.

Inštalované herné prvky, 27. október. Na detskom ihrisku v centre obce pribudli dve hracie konzoly (sieťová pyramída a kolesová hojdačka), pričom prípravné práce boli vykonané už 6. októbra. Financie pochádzajú z dotácie PSK (4 000 eur), ako aj z rozpočtu obce (1 300 eur).

Celoplošné testovanie, 31. október. V sále obecného úradu sa uskutočnilo celoplošné testovanie na prítomnosť ochorenia Covid-19, ktoré pokračovalo aj na druhý deň. Zúčastnilo sa 648 osôb (1. deň 458, 2. deň 190), z ktorých bolo pozitívne testovaných osem. 1. novembra sa zároveň skončil zákaz vychádzania, ktorý platil od 24. októbra. Druhé testovanie sa uskutočnilo 7. a 8. novembra. Zúčastnilo sa ho 640 osôb (1. deň 439, 2. deň 201), pozitívne testovaní boli traja. Od 19. decembra opäť nadobudol účinnosť zákaz vychádzania, ktorý mal pôvodne trvať do 10. januára 2021.

Zakúpený traktor, 13. november. Obecný úrad zakúpil nový traktor značky Case s príslušenstvom určeným na

zimnú údržbu. Priame náklady na kúpu traktora činili 34-tisíc eur, čelný nakladač stál 7-tisíc eur a prídavné zariadenia 3-tisíc eur.

Rekonštrukcia budovy ŠK, od 28. novembra. V ďalšej etape pokračuje rekonštrukcia budovy športového klubu, ktorá prebieha pod vedením predsedu S. Gumana s odbornou pomocou G. Kotuliča, A. Štefka a I. Štefka. Ide o kompletnú rekonštrukciu priestorov vrátane výmeny priečok, podláh, okien a dvier, rekonštrukcie inžinierskych sietí a sociálnych zariadení. 5. a 12. decembra sa uskutočnili brigády za účasti hráčov klubu, remeselníci ďalej pokračujú v rekonštrukcii a do sanácie sú zapojení aj pracovníci malých obecných služieb.

Mikulášske balíčky, 6. december. Skoro ráno, ešte za tmy, sa podarilo poroznášať mikulášske balíčky pre

deti priamo do ich domovov. V mene svätého Mikuláša sme takto obdarovali 111 detí s trvalým pobytom v obci vo veku od 1 do 12 rokov.

Uvítanie detí do života, 18. december. Starosta obce po druhýkrát v roku navštívil rodiny s deťmi. Tentoraz to boli rodiny s deťmi, ktoré sa narodili v roku 2020. Obec ich mala v pláne uvítať tak, ako to robí pravidelne, avšak pre lockdown sa spoločné stretnutie nemohlo uskutočniť. Starosta navštívil tieto rodiny a po osobnej gratulácii im odovzdal obálku s finančným darom od obce.

Betlehemske svetlo, 24. december. Na Štedrý deň dopoludnia vo vestibule hasičskej stanice si mohli obyvatelia obce prevziať betlehemske svetlo. Pri odoberaní plameňa sviečky asistoval M. Fil'akovský, možnosť využilo 28 záujemcov, čo bolo asi o polovicu menej ako v predchádzajúcom roku.

RENOVÁCIA DETSKÉHO IHRISKA

Obyvateľom bývajúcim v bytových domoch na Nižnom konci určite neuniklo pozornosti, že detské ihrisko v ich tesnej blízkosti získalo opäť žiarivé farby a dokonca sa aj pomaly rozrastá. Cesta k jeho renovácii a inovácii sa začala už v roku 2019. Lenka Šoltésová navrhla Adriane Joščákovej, aby sa ho pokúsili opraviť, pretože už bolo zanedbané a aj preto, že od obyvateľov bytoviek počula názory, že je im ľúto, keď k nim prídu na návštevu ich vnúčatá a nemajú sa kde hrať. Je pravda, že neďaleko v školskom areáli majú k dispozícii funkčné ihrisko, no má menší počet hracích konzol a to, ktoré chceli zrekonštruovať, ponúka väčší priestor aj možnosť rozšíriť ho o nové prvky. Lenka oslovila starostu obce s návrhom podať projekt na opravu a obnovu ihriska, ale projekt nebol úspešný. V roku 2020 Lenka a Adriana znovu oslovili starostu s novým projektom, pričom ho nastavili tak, že oprava tu bola druhoradá, keďže sa už na ňu nedali priamo získať peniaze. Projekt bol tentoraz zameraný na zriadenie euroarboréta s motýľou záhradou priam pri detskom ihrisku. Avšak ani ten, bohužiaľ, nebol schválený pre veľkú účasť záujemcov so svojím projektom. Napriek tomu ostali pri túžbe, že by chceli opravu zrealizovať, a tak vytvorili neformálnu skupinu Krajší svet. Podat' pomocnú ruku tejto skupine uskutočniť ich zámer mohol starosta iba v obmedzenom rozsahu, keďže obec nemôže investovať prostriedky do majektu, ktorý nie je v jej vlastníctve (ihrisko sa nachádza na pozemku v správe Slovenského pozemkového fondu).

Manželania Lenka a Miroslav Šoltésovci, manželia Adriana a Jozef Joščákovci a sestry Mária a Daniela Šoltésové sa teda koncom júna minulého roku pustili do práce, ktorú stihli dokončiť v závere prázdnin. Vladimír Vavrek poskytol drevo na kolotoč, obec zafinancovala farby na nový náter herných prvkov, ako aj drevo na lavičky a ich rekonštrukciu, ktorú urobili zamestnanci malých obecných služieb. Renovácia bola viac-menej ukončená, ale dobrovoľníci chceli ihrisko doplniť ešte o

hojdačku, preto sa Lenka rozhodla predať doma vypestované tekvičky, za ktoré by hojdačku kúpila. Podarilo sa jej to v novembri. Podobným spôsobom získala aj šmýkalku, pričom predala doma vyrobené dekoračné predmety istej pani z Pezinka, ktorá okrem toho, že ich od nej kúpila, darovala jej pieskovisko.

Nakoniec dozrel čas aj na to, že Lenka oslovila svojich známych, aby vytvorili aukciu, pomocou ktorej by získali ďalšie finančné prostriedky. V októbri vytvorila facebookovú skupinu s názvom Aukcie podporujúce opravu detského ihriska Sedlice. Do aukcie založenej v tomto prípade na dobrovoľnosti a nezištnosti sa postupne pridalo asi 30 ľudí (v súčasnosti je ich v skupine už vyše 100), ktorí sa začali zapájať, a to tak, že ponúkali predmety, ktoré boli ochotní darovať. Napriek počiatočným rozpakom sa ukázalo, že aj niečo také sa môže podať a že stále sú medzi nami veľkorysí ľudia, ktorí chcú pomôcť a sú ochotní podporiť dobré dielo. Dodnes sa podarilo vyzbierať 515 eur, za ktoré Lenka kúpila hojdačku s plošinou a plánuje kúpiť ďalšiu sadu hojdačiek, dokúpiť farby na renováciu niektorých herných konzol a zabezpečiť ďalšie doplnky (kôš na hračky a pod.). Aj keď aukcia už dosiahla svoj cieľ, stále pokračuje. Prostriedky, ktoré by sa ešte mohlo podať získať, by sa dali použiť na renováciu ihriska pri bytovom dome na Skalke, vysvetlila Lenka a týmto sa chce zo srdca veľmi pekne poďakovať všetkým darcom. Zároveň uisťuje, že v iniciatíve budú pokračovať. V jari plánujú inováciu ihriska dokončiť a pustiť sa do ďalších pekných a užitočných aktivít. A za to chceme veľmi pekne poďakovať my jej.

Jozef Maďar

ZÁKLADNÁ ŠKOLA MÁ 60 ROKOV

Výstavba novej školy v Sedliciach sa začala 12. júna 1959. Počiatočné výkopové práce spomaľovali podmáčaná pôda a daždivé počasie, takže sa muselo robiť aj ručne, napríklad výkop kotolne. Počas celého školského roka aktívne pracovali na stavbe novej 13-triednej školy väčšinou robotníci, murári a tesári z obce, ale aj žiaci vyšších ročníkov. V mesiacoch december až február bola práca takmer zastavená pre veľké mrazy. 20. júla 1960 bola dokončená strecha. 13. októbra 1960 sa Sedličania dočkali slávnostného dňa. Škola bola skolaudovaná a odovzdaná do užívania. Moderná stavba s veľkými svetlými triedami a sčasti novým zariadením zapôsobila veľkým dojmom na žiakov aj na ich rodičov.

Školský rok 1960/1961 bol výnimočný okrem iného aj tým, že po prvýkrát v histórii nášho školstva dostávali žiaci škôl všetky učebnice a školské pomôcky zdarma. Prešla od čias iskričiek a pionierov s počtom žiakov okolo 460 k obdobiu všade prítomnej techniky s počtom žiakov okolo 140. V roku 1985 sa žiaci i učitelia dočkali vytúženej telocvične.

Počas 60-ročného obdobia viedli našu školu nasledovní riaditelia a riaditeľky: Milan Havrila, Alžbeta Križovenská, František Slobodník, Jozef Miškuf, Milan Šveda, Jozef Greňo, Bartolomej Jusko, Gabriela Bašistová, Mgr. Vladimír Janotka a Mgr. Štefan Rimák, ktorý zastáva túto funkciu dodnes.

O školu je dobre postarané, lebo často prechádza rôznymi rekonštrukciami a inováciami, aby sa v nej dobre cítili všetci žiaci, zamestnanci školy, rodičia a hostia a aby zodpovedala požiadavkám a predstavám súčasnosti. Dnešná základná škola je dobre vybavená. Okrem bežných tried sa môžeme pochváliť jazykovou učebňou, počítačovou učebňou, výtvarnou učebňou, jedným oddelením ŠKD, školskou

knižnicou, dielňou, dobre vybavenou kuchynkou, saunou, miestnosťou určenou na výrobu keramických výrobkov s pecou na vypaľovanie a hrnčiarskym kruhom. V exteriéri škola ponúka detské ihrisko, asfaltové ihrisko na volejbal, basketbal a nohejbal, zelenú triedu v altánku, kde môže prebiehať vyučovanie na čerstvom vzduchu uprostred zelene. Treba spomenúť aj skleník a vyvýšené záhony na pestovanie liečivých bylín. Príjemné a estetické prostredie vytvára suchý potok pred budovou školy.

Je na mieste poďakovať všetkým, ktorí do budovy školy vniesli život, systém atraktívnej edukačnej činnosti, starali sa o čisté a pekné prostredie, kvalitný obed a teplo a vytvorili deťom na určitú časť dňa náhradný domov. Je potrebné poďakovať aj tým, ktorí boli akýmkoľvek iným spôsobom nápomocní pri zvyšovaní jej celkového štandardu.

Pri príležitosti výročia otvorenia novej budovy školy sme sa rozprávali s dvomi učiteľkami, ktoré pochádzajú zo Sedlíc a ktoré tu začali učiť v prvých rokoch fungovania školy. Dnes už dámy na dôchodku Ružena Timková a Mária Molnárová začali svoje učiteľské pôsobenie v iných školách, neskôr prišli učiť do Sedlíc. Pani učiteľka Ružena Timková učila najprv dva roky v Jarovniciach a od šk. roku 1960/1961 do šk. roku 1994/1995 v Sedliciach (spolu 38 rokov, z toho v Sedliciach 36 rokov). Pani učiteľka Mária Molnárová začínala v Lubotíne, tri roky učila v Krivanoch a od šk. roku 1963/1964 do šk. roku 1996/1997 v Sedliciach (spolu 38 rokov, z toho v Sedliciach 35), pričom neskôr sa ešte na krátky čas podujala na zastupovanie. Trojicu sedlických učiteľiek, ktoré začali pôsobiť v novostavbe školy, dopĺňala aj pani učiteľka Albína Stachurová, ktorá nás práve v roku výročia, žiaľ, opustila.

Patríte medzi tie učiteľky a učiteľov, ktorí ako prví začínali učiť v novostavbe školy. Aké boli začiatky a čo vám z nich utkvelo v pamäti?

R. Timková: Pamätám si, že prvým riaditeľom bol Milan Havrila. Školu navštevovalo oveľa viac žiakov ako dnes, bolo ich aj vyše 400, viaceré ročníky mali po dve triedy, niektoré až tri.

M. Molnárová: Ja som nastúpila, keď bol riaditeľom František Slobodník. Bol prísny, ale bol veľmi spravodlivý. Nerobil rozdiely medzi učiteľmi a keď niekto reptal, vedel všetko vysvetliť. Nedopustil na nás nič zlé. Máme veľmi dobré spomienky na neho.

R. Timková: Bol veľmi prísny, aj sme mali pred ním strach, ale robil všetko, ako sa patrí. Boli sme naučené, že Slobodník nás viedol ako otec. Potom sme museli byť samostatnejšie.

Vy ste boli učiteľky na prvom stupni a tam jedna učiteľka učí takmer všetky predmety. Ku ktorým predmetom ste mali najbližšie?

R. Timková: My sme mali kvalifikáciu 1. – 5. ročník. Zo začiatku som učila aj piatakov. Prvý a druhý ročník viac-menej stále mala pani učiteľka Molnárová, ja som mala tretí, štvrtý, piaty ročník. Mala som rada skoro všetky predmety. Matematika, slovenčina – to bol

základ. Bavilo ma čítanie, písanie, kreslenie aj telesná výchova. Ovládali sme pedagogiku a metodiku všetkých predmetov.

M. Molnárová: Ale na druhom stupni matematika, to už nebolo pre nás.

R. Timková: Raz som mala aj ja prvý ročník, bolo to vtedy, keď začala platiť nová koncepcia, a dostala som 38 detí. Nemohla som prejsť pomedzi lavice, toľko ich bolo. Bola to drina, ten ročník bol pre mňa ťažký. No nebolo pomoci, rada-nerada, vtedy som musela nastúpiť do toho ročníka a tak prejsť všetky štyri ročníky. Keď som mala 28 detí, tak som si povedala: akú malú triedu budem mať. Pretože do tretieho ročníka prichádzali deti z priškolených obcí: Miklušovce, Klenov, Suchá Dolina, Ľubovec. Museli sme si sami zhotovovať pomôcky, zostavovať plány, písať výchovné ciele. Nestačil vyučovací cieľ, ale bolo potrebné stanoviť, aký výchovný cieľ má hodina.

M. Molnárová: Každá hodina mala výchovný cieľ, aj keď sa nezdôrazňoval, ale bazírovalo sa na ňom.

Na začiatku svojej učiteľskej kariéry ste museli plniť aj mnoho iných predpisov, požiadaviek a úloh. Ktoré z nich stoja za zmienku?

M. Molnárová: Chodili sme na metodické združenia. Okrem toho aspoň raz do roka bola vybraná škola v niektorej dedine a tam sme išli na otvorenú hodinu. Človek sa aj veľa naučil, lebo každý má iný spôsob učenia.

R. Timková: Aj mňa to postihlo. Už hneď prvý rok, keď som nastúpila do Jarovnic, mi dali otvorenú hodinu. Taká zľaknutá, strémovaná, nijaké skúsenosti. Vybrali jarovnickú školu a musela som učiť. Aj tu v Sedliciach som mala otvorenú hodinu, bola to výtvarná výchova a na nej besedy o umení, ktoré sa na školách veľmi nerobili.

Skúste povedať alebo vysvetliť, čo je to otvorená hodina.

R. Timková: Otvorená hodina, to bol zabijak, lebo každý sledoval, čo poviem, čo som povedala zle, čo dobre, čo žiaci, či sú aktívni, či sa hlásia, či som ich niečo naučila, či som splnila cieľ hodiny, taký aj taký, či som mala pomôcky. Podonášali sa stoličky a niekedy prišlo aj 30 učiteľov.

M. Molnárová: Učiteľia z iných škôl sledovali, ako učiteľka učí, a to sa potom rozoberalo. Hovorilo sa o chybách aj o kladoch.

R. Timková: Museli sme chodiť aj na rodinné návštevy. Učiteľ musel poznať rodinu žiaka, prostredie, v ktorom žije, písali sme o tom záznamy. Chodili sme na návštevy aj do susedných obcí.

M. Molnárová: No a hlavne, ak boli problematické, pretože do každej rodiny sa aj tak nedalo ísť.

Bola to pre vás výhoda, keď ste poznali domáce pomery, alebo to bola pre vás skôr povinnosť, že vám to určoval výchovný poriadok?

M. Molnárová: Ja som na návštevy nechodila rada. Keď som už vedela, že tam a tam dajaký problém je, bolo treba ísť.

Keď ste sa ako mladé učiteľky ocitli pred rodičmi detí, aké ste mali pocity? Predsa len, boli to od vás o niečo starší ľudia, niektorí aj štyridsiatnici.

R. Timková: Človek nechcel rozprávať rodičom tak, aby ich znechutil. Boli sme dosť opatrné. Myslím, že sme ani nemali pri deťoch v nižšom ročníku až také problémy, že by sme museli nejako zasahovať. Učiteľka na prvom stupni je ako matka. Deti rešpektujú, čo učiteľka povie – pomáhajte doma, ony to hneď urobia, no a tí starší sú už vybitejší. V Sedliciach som nastupovala mladá, a nemôžem povedať, že by ma nerešpektovali deti alebo rodičia. Určitú autoritu som sa snažila mať, nemôžem povedať, že by mi rodičia nepozdravili alebo sa prišli so mnou hádať. Mám na to pekné spomienky.

M. Molnárová: So mnou sa prišla hádať pred koncom roka matka istého žiaka.

Podme teraz k príjemnejším spomienkam. Pre obdobie, v ktorom ste učili, bolo typické nacvičovanie spartakiády, lampiónové sprievody aj branné cvičenia.

R. Timková: Dokonca aj my ako učiteľky sme účinkovali, cvičili sme s deťmi. Pamätám sa, mala som takú bielu sukničku a modré tričko so žltým rukávom.

M. Molnárová: Páčilo sa nám to. Aj deti to zaujalo.

R. Timková: Kým ešte nebola telocvičňa, cvičili sme na chodbe. Celkom sa nám to páčilo, ja nenadávam, bola to nádhera.

M. Molnárová: Na jednom brannom cvičení sme išli hore Skalkou, na tie úboče, prideme tam, rozprávame sa každý o svojom a zrazu strel'ba. Lahnúť si kdesi, schovať sa. No tak vedeli sme, že sú to žarty, ale deti mali rešpekt.

R. Timková: Vojaci im ukázali pušky, deti sa zhromaždili okolo nich. My sme to neodflákli, každá učiteľka mala skupinu, jedna ošetrovala ranených, druhá vysvetľovala, ako sa orientovať podľa kompasu, brali sme so sebou brašny, masky i nosidlá.

M. Molnárová: Vždy to začínalo hlásením: Pozor, pozor, je vyhlásen vzdušný poplach!

R. Timková: Rozozvučala sa siréna a žiaci boli postupne usmernení, aby nenastala panika. Najprv prvá trieda, to sme mali určené, a potom ďalší. Najmenší sa ukryli v šatni, starší v pivniciach neďalekých domov, ktoré slúžili ako úkryty.

R. Timková: No a tie lampiónové sprievody, každé decko lampión, my vpredu, a heslá.

M. Molnárová: Nech žije Sovietsky zväz, hurá, hurá, hurá! Tak trochu sme sa z toho aj smiali, to je pravda.

R. Timková: A keď sa stmievalo, tie lampióny vynikli, išli sme na Bajerovskú ulicu, na Vyšný koniec, na Miklušovskú ulicu, na Nižný koniec a takto.

Naznačujete, že vy ste to vnímali trochu inak z pozície dospelého, zatiaľ čo deti sa tešili a robili to oddane. No nešlo len o spomínané aktivity, ale aj o tie ideologicky podfarbené. Ako ste to vnímali, boli ste so všetkým stotožnené?

M. Molnárová: Bolo to povinné. Teraz je už o tom ťažko hovoriť. Ľudia sa menia, aj my sme vtedy ináč vnímali niektoré veci. Napríklad náboženstvo. Aj teraz to človek ináč vníma. Nemali sme radi a bolo nám to nepríjemné, keď sme raz za čas dostali úlohu ísť skontrolovať hodinu náboženstva, či sú tam len tie deti, ktoré sú prihlásené, alebo aj iné. A boli aj iné, no nešli sme hneď hlásiť, že tam sú. Ja som len popozerala, farárovi to tiež bolo nepríjemné. Vtedy sa totiž robilo tak, že na náboženstvo sa brali prihlášky. Rodičia,

ktorí boli v strane, nesmeli dať prihlášku, tak ich deti chodili tajne. My sme ich nevyháňali, a keď, tak iba na chvíľu, a ony sa vrátili naspäť. Bola to naša povinnosť. Prehovárali sme rodičov, aby nedávali deti na náboženstvo, ale to sme nerobili z vlastnej vôle.

Dokázali ste sa ako kolektív podržať?

R. Timková: Nás nebolo treba kontrolovať, riaditeľ nebol potrebný. My sme vedeli každý, čo má robiť. Zacengalo, odchod do triedy. Nehádali sme sa. Potom, keď prišiel rok 1989, už sa to pokazilo, potom sme sa už rozdelili.

M. Molnárová: Revolucionári boli asi traja-štyria a my ostatní. My sme zastávali svoje názory, oni svoje. Nehovorím, že sme nerobili chyby, ale každý sa snažil, ako vedel. No aj tak dobre, že nás nechali, aj keď sme mali iný názor. Človeku sa ráno ani nechcelo ísť do školy. A pritom my sme len plnili príkazy od vedenia, ani straničky sme neboli.

R. Timková: Už aj v kolektíve to bolo tak, že riaditeľa nechceli. Nám sa nechcelo na prestávke prísť do zborovne. Radšej sme ostali v triede medzi žiakmi, pretože tam sme sa len navzájom hádali. Potom to už prešlo.

Učiteľkám sa môže stať, že učia aj vlastné deti. Učili ste aj vy vaše deti?

R. Timková: Áno, učila som aj vlastné deti a teraz môžem povedať, že by som viac vlastné deti neučila, pretože som bola na ne prísnejšia ako na iné. Nešlo mi o známky, ale aby mali dajaké vedomosti. Spomínam si, že na prestávke sa syn naháňal s druhými deťmi. No tak ma to našťvalo, že aj on je medzi nimi. Vzala som palicu, priložila som dve každému a jemu štyri a silnejšie. A doma mu hovorím: dve si dostal od učiteľky a dve od mamy.

M. Molnárová: Tiež som učila všetky svoje deti.

Z dnešného pohľadu sa vám zdá, že ste boli prísne, alebo by ste dnes boli už menej?

R. Timková: Ja by som nebola menej prísna. Ja by som nezniesla to, čo dnešné deti robia. Nám deti toto nerobili, doba bola iná, deti nás rešpektovali.

Ako by ste riešili takú situáciu? Lebo vieme, že fyzické tresty sú už zakázané, deti pochádzajú zo vzťahovo zložitejších rodín, aj keď je tam možno materiálny dostatok.

M. Molnárová: Myslím si, že na to, aby deti počúvali učiteľa, treba veľké vedomosti. Aby žiaci nenachytali učiteľa pri dačom, čo nevie. Keď je učiteľ sebavedomý a vie všetko, deti si to uvedomia.

R. Timková: V triedach bolo len niekoľko žiakov, ktorí porušovali školský poriadok. Keď boli potrestaní, rodičia sa nechodili do školy sťažovať. Väčšinou na rodičovských združeniach hovorili: potrestajte ich, keď si to zaslúžia. Dnes je iný systém. Ono to súvisí aj s tým, že je iná doba, iní sú rodičia, ináč vychovávajú, držia pri deťoch. V prvom rade od rodiča vychádza výchova, učiteľ na ňu už len nadväzuje. Dakedy sa dávalo aj prepadnúť, a tí žiaci sa dnes vôbec nehnevajú, ale naopak, povedia mi: zaslúžil som si to, viem, že som to a to nevedel. Nezanevreli na mňa, že ten ročník stratili. Ani rodičia, vysvetlila som im: pozrite, má slabé vedomosti, nech si ho radšej zopakuje. Keď nebude vedieť dobre násobilku, to je pre neho záťaž, nič z toho nebude mať.

Kedy sa podľa vás začali viditeľne prejavovať zmeny v disciplíne žiakov? Ved' boli roky, keď bola disciplína v škole úplne iná. Prečo sa ju nepodarilo udržať?

M. Molnárová: Podľa mňa to súvisí so spomínanou revolúciou. Niekedy sme nemohli byť až príliš prísni, ale teraz to deti zneužívajú. Už sa nemôže to, hento. No a potom, keď daktorí rodičia začali bohatnúť, ale aj naopak, keď boli deti príliš chudobné, nevedeli sa presadiť ináč, len tým štýlom, že boli drzé a takto rebelovali.

R. Timková: Deti teraz väčšinou všetko majú, diktujú si samy, čo chcú. Rodičia všetko dovoľia, nič

nemožno na deti povedať. Ak rodič doma nadáva na učiteľa, ten žiak nikdy nebude v škole učiteľa poslúchať a vážiť si ho. Je dôležité, ako je to v rodine.

Keď ste už teraz obidve na dôchodku, prichádza obdobie konca prázdnin a keď vidíte, ako deti idú po ulici, čo vám príde na um? Vracia sa vám ešte táto spomienka.

M. Molnárová: Spomínam si, že keď som bola prvý rok na dôchodku, sedela som v kuchyni pri stole, spoza okna som videla ísť deti a plakala som. Pretože strašne mi chýbalo, že ja už nejdem a že musím ostať doma.

R. Timková: A mne sa zase vždycky v noci snívalo s deťmi a so školou. Ako učím, ako opravujem sloh, vypisujem triednu knihu, cvičím s deťmi, skúšam. Nevieť, čím a prečo to stále tak bolo. Radi si na to spomíname, všetko akoby bolo včera a tak to rýchlo ubehlo, že to nie je možné. Veľmi rada si spomínam na školu a na deti, medzi ktorými som prežila najkrajšie roky svojho života.

M. Molnárová: Ale v tomto veku by som sa už do školy nevrátila. Keď som zastupovala, videla som podľa učiteľov, že je to už úplne ináč. Treba pracovať s počítačmi, a to už by som nebola zvládla, lebo tomu sa treba venovať a rozumieť. Teraz už len spomínam na žarty, ktoré sme zažili v triede, keď niektoré deti povedali niečo smiešne.

R. Timková: Pre nás je pekné, keď sa stretneme s našimi bývalými žiakmi. Pozdravia sa, pristavia, porozprávajú, opýtajú sa, ako sa máme, a to je pre nás niečo krásne. Najmä keď nás pozvú na stretnutia. Vždy, keď nás pozvú, tak nám to dobre padne, že sme tam medzi nimi a rozprávame, čo robíme, alebo rozprávajú oni, aké majú rodiny. Raz som z jedného takého stretnutia prišla domov plačúc. Už som chcela ísť domov, lebo bolo pol desiatej, že ich nechám. Hovorím im, nech sa bavia, že ja idem. Popriala som im všetko dobré a oni sa tí jednoducho všetci postavili a začali tieskať. To bolo neuveriteľné.

Bolo to zaiste dojímavé stretnutie. Čo by ste na záver zaželeli škole, jej učiteľom a žiakom do ďalších rokov existencie?

M. Molnárová: Aby mali trpezlivosť s deťmi a aby mali radi deti, a naopak.

R. Timková: Aby si v kolektíve dobre rozumeli, aby ich deti poslúchali a rešpektovali.

Milá naša škola,

prajeme ti veľa ďalších pekných rokov pri zabezpečovaní kvalitného výchovno-vzdelávacieho procesu, veľa skvelých zamestnancov a úspešných žiakov.

Nech si zdrojom poznania, inšpirácie, motivácie, empatie a porozumenia.

Nech sa snaha všetkých zúčastnených v tomto procese zúročí, aby naši žiaci našli v živote uplatnenie a boli potešením pre svojich rodičov a učiteľov.

Nech sa vždy staršia generácia s láskou v očiach a pokojom v srdci dočká príjemného prežívania staroby s vedomím, že odovzdala kormidlo do správnych rúk.

Veľa zdravia a síl!

Text: Štefan Rimák, Beáta Olejárová
Rozhovor zostavil: Jozef Maďar

SEPAROVANIE KUCHYNSKÉHO ODPADU

1. januára 2021 vstúpila do platnosti novela zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, ktorá zavádza pre obce povinný zber biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu z domácností. V praxi by mala obec pre každú domácnosť zabezpečiť špeciálnu zberovú nádobu na tento typ odpadu a zabezpečiť jej odvoz minimálne raz za dva týždne (ideálne raz za týždeň, keďže odpad podlieha rozkladu, ktorý je sprevádzaný zápachom).

Dobrou správou je, že v prechodnom období, do roku 2023, si môže obec uplatniť výnimku na tento zber, a to pri splnení podmienky, že všetky domácnosti v obci si budú tento odpad kompostovať na vlastnom pozemku. Jej splnenie musí samospráva deklarovat' podpísaným čestným vyhlásením z každej jednej domácnosti. Táto výnimka platila aj doteraz, ale postačovalo, ak vyhlásenie podpísalo minimálne 50 % domácností. Spomínaná novela sprísnila toto množstvo na 100 %. Na základe týchto informácií je potrebné, aby nám každá domácnosť doručila do poštovej schránky pri vchode na obecný úrad v lehote 14 dní čestné vyhlásenie, ktoré nájdete vložené v tomto vydaní nášho občasníka. Ak sa nám nepodarí zozbierať čestné vyhlásenia od všetkých domácností, budeme musieť reálne zaviesť zber kuchynského odpadu. Podľa predbežnej kalkulácie od zberovej spoločnosti by tento zber minimálne zdvojnásobil výdavky za odvoz odpadu, čo by sa premietlo do dvojnásobného zvýšenia poplatkov za odpad.

Podľa čl. 2 nariadenia Komisie č. 142/2011, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu, a Rady č. 1069/2009 medzi biologicky rozložiteľný kuchynský odpad patria nespracované zostatky surovín, neskonzumované zostatky pokrmov a potravín rastlinného, ale i živočíšneho pôvodu. Konkrétne ide o šupy z čistenia zeleniny a ovocia, kávové a čajové zvyšky, vaječné škrupiny, starý chlieb, zvyšky jedla, papierové vrecko znečistené potravinami živočíšneho alebo rastlinného pôvodu, potraviny po dátume spotreby alebo po lehote minimálnej trvanlivosti alebo potraviny inak znehodnotené, použité papierové vreckovky a servítky a v malom množstve aj drevitá vlna, triesky, hnedá lepenka, novinový papier použitý pri manipulácii s potravinami.

Pripomíname, že naďalej ostáva v platnosti aj povinnosť kompostovať na vlastnom pozemku biologicky rozložiteľný odpad z vašich záhrad. Tento odpad taktiež nepatrí do zmesového komunálneho odpadu ani do prírody na čierne skládky. Na konáre z orezávania stromov môžete naďalej využívať zberné miesto na konáre nachádzajúce sa na Vyšnom konci, asi 400 metrov za posledným domom. Na odvoz väčšieho množstva odpadu môžete podobne ako pri veľkoobjemovom odpade využiť prenájom obecného komunálneho vozidla.

Veríme, že k tejto povinnosti pristúpите zodpovedne a v stanovenej lehote (najneskôr 14 dní odo dňa doručenia) nám priložené čestné vyhlásenia doručíte podpísané vlastníkom vašej nehnuteľnosti.

Marek Guman

BIOLOGICKY ROZLOŽITEĽNÝ KUCHYNSKÝ ODPAD

 PATRÍ	 NEPATRÍ
 <ul style="list-style-type: none">TEPELNE UPRAVENÉ AJ NEUPRAVENÉ ZVYŠKY POTRAVÍN RASTLINNÉHO AJ ŽIVOČÍŠNEHO PÔVODUSTARÝ CHLIEB A PEČIVOMLIEČNE VÝROBKYVAJCIA A ICH VÝROBKYPOTRAVINY PO ZÁRUČNEJ DOBEZNEHODNOTENÉ POTRAVINY	 <ul style="list-style-type: none">PLASTOVÉ, SKLENENÉ, KOVOVÉ A INÉ OBALOVÉ MATERIÁLYPOUŽITÉ JEDLÉ OLEJE A TUKYZMESOVÝ KOMUNÁLNY ODPADNEBEZPEČNÝ ODPAD (OLEJE, FARBY A INÉ)

VOĽNÝ POHYB PSOV

Vážení občania, problematiku voľného pohybu psov v našej obci sme už riešili viackrát a na naše veľké potešenie sa situácia veľmi zlepšila. Stále však máme medzi nami majiteľov, ktorých psy sa neustále potulujú po našej obci. Z tohto dôvodu naposledy upozorňujeme týchto majiteľov, aby v danej veci konali a svojich psov dôsledne zatvárali či iným spôsobom im bránili vo voľnom pohybe po obci. Zároveň vyzývame ostatných občanov, aby nás o týchto túlavých psoch informovali, prípadne ich odfotili, aby sme mohli za účelom ochrany nášho obyvateľstva konať. Pri zistení voľného pohybu psa bude voči majiteľovi začaté správne konanie s udelením sankcie do výšky 160 eur. Doteraz sme za dané priestupky neudelili žiadne finančné pokuty, aj keď majiteľov túlavých psov poznáme. No prax ukazuje, že bez toho to asi nepôjde.

Marek Joščák

PARKOVANIE MOTOROVÝCH VOZIDIEL PRI MIESTNYCH KOMUNIKÁCIÁCH A ČISTOTA MIESTNYCH KOMUNIKÁCIÍ

Z dôvodu vykonávania zimnej údržby miestnych komunikácií a chodníkov žiadame občanov, aby **neparkovali svoje osobné, dodávkové a iné vozidlá** na týchto komunikáciách ani v ich bezprostrednej blízkosti. Týmto zabránime zbytočným kolíziám a škodovým udalostiam. Je potrebné si uvedomiť, že pri väčšej snehovej pokrývke sa musí sneh zmanipulovať minimálne 50 cm mimo telesa cesty. Ak je v tomto páse odstavené motorové vozidlo, bráni pri manipulácii snehu a tento sneh ho môže poškodiť.

Viackrát sa stáva, že na chodníku okolo štátnej cesty na Nižnom konci parkujú vozidlá, čo zákon o cestnej premávke dovoľuje iba pri dodržaní súvislej voľnej šírky chodníka najmenej 1,5 m, čo tento chodník nespĺňa. Niektoré autá tam parkujú pravidelne aj v nočných hodinách, resp. počas víkendových dní. Chceme zdôrazniť, že tento chodník vybudovala obec na vlastné náklady, je jej majetkom a nebol vybudovaný na parkovanie áut, pričom chodci – deti, starší, mamičky s kočíkmi, neraz aj pohybovo znevýhodnení a ostatní občania musia nebezpečne obchádzať tieto autá po ceste, čím veľmi ohrozujú svoje zdravie a neraz aj život.

V tomto nie typicky zimnom období sa často vyskytuje aj problém znečistenia miestnych komunikácií blatom a špinou zo súkromných dvorov a záhrad. Nevyzerá to dobre a určite to prekáža aj susedom, ak je pred ich dvorom neustále znečistený asfalt. Najčastejšou príčinou je parkovanie motorových vozidiel na nespevnených dvoroch, dokonca aj na trávnatých plochách verejných priestranstiev. Preto vyzývame občanov, aby v čo najväčšej miere eliminovali tento problém a neznečisťovali miestne komunikácie.

Všetkým, ktorí sa správajú ohľaduplne voči ostatným spoluobčanom a parkujú svoje vozidlá na vyhradených miestach a na svojich pozemkoch, ďakujeme a veríme, že budú dobrým vzorom aj pre ostatných.

Obecné zastupiteľstvo

PREVENCIA PRI VYKUROVANÍ

Milí spoluobčania, zimné vykurovacie obdobie je jedno zo závažných časových úsekov, počas ktorého je nebezpečenstvo vzniku požiarov oveľa väčšie. Vyžaduje od každého z nás, ktorí prichádzame do styku s vykurovacím zariadením, venovať mu zvýšenú pozornosť. Rozhodujúcim činiteľom pri vykurovacích zariadeniach je v prevažnej miere človek a jeho vedomosti o bezpečnej prevádzke. Je potrebné, aby užívateľ

dodržoval podmienky inštalácie a prevádzky dané výrobcom. Vychádzame zo skutočnosti, že príčiny požiarov vo vykurovacom období sa každoročne opakujú. Najčastejšími príčinami požiarov sú samotná príprava ohňa a manipulácia s otvoreným ohňom. Vo viacerých prípadoch je to uskladnenie dreva na vykurovacom telese a okolo neho kvôli jeho dosušeniu. Často je v blízkosti pece tuhý aj tekutý zapaľovač, pritom aj malá iskra dokáže pripraviť rodinu o strechu nad hlavou. Majme na vedomí, že okolo každého vykurovacieho telesa na tuhé palivo musia byť horľavé látky v bezpečnej vzdialenosti, a to minimálne 80 cm vo všetkých smeroch. Ďalšími najčastejšími príčinami požiarov sú komíny, vyhorenie sadzí a zlý technický stav komínov. K požiaru dochádza najmä preto, že komíny nie sú vyčistené od sadzí a na vykurovanie sa vo veľkej miere používajú nevhodné materiály, ako sú napríklad PET fľaše, staré handry, gumy, polystyrén a podobe. Komunálny a triedený odpad patrí na iné miesta, nie do kotlov. Upravuje to zákon č. 79/2015 Z. z. o dopadoch. Svojím nezodpovedným správaním nielenže zapríčiňujeme požiar komína, ale spôsobujeme si aj rôzne zdravotné problémy ako rakovinové ochorenie a kopec ďalších chorôb. Buďme k sebe ohľadupľnejší a neničme si prírodu a vlastné zdravie zlým prístupom. Rozlišujme, čo je na kúrenie a čo do odpadov. V plynových spotrebičoch nezanedbajme pravidelné čistenie technikom. I malý únik plynu či pavučina v dymovode vie urobiť poriadny problém. Len dôslednou preventívnou činnosťou a odstraňovaním zistených nedostatkov možno dosiahnuť podstatné zníženie rizika požiarov zapríčinených vykurovaním.

Martin Fiľakovský

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Deti narodené v roku 2020:

1. Vanesa Hric
2. Sára Baltová
3. Sebastián Štefko
4. Katarína Gurská
5. Stela Stredňáková
6. Hugo Tlumač
7. Matúš Moré
8. Michal Kollarčík
9. Alexis Sedláková
10. Monika Fedorová

Sobáše uzavreté v roku 2020:

1. Branislav Fiľakovský a Klára Lucová
2. Marek Joščák a Zuzana Čandová
3. Marek Grejták a Zuzana Kozáková
4. Ján Mihalík a Martina Bruhová
5. Marián Mikula a Katarína Stachurová
6. Stanislav Timko a Júlia Zajacová
7. Patrik Halčín a Katarína Štefková
8. Igor Vysoký a Katarína Lacková
9. František Bartko a Katarína Mrúzová
10. Michal Čuchta a Veronika Kotuličová
11. Viliam Drábik a Ivana Gajdošová
12. Ján Onofrej a Ivana Galbavá

Zomrelí v roku 2020:

1. Margita Lisá
2. Margaréta Baxová
3. Anna Prokopová
4. Božena Vargová
5. Albína Stachurová
6. Jozef Magáč
7. Božena Popadičová
8. Jozef Vaško
9. Anna Uhriňáková
10. Jozef Maďar
11. Ľubomír Kotulič
12. Stanislav Timko
13. Mária Mikulová
14. Mária Fedorová
15. Vlasta Šoltéssová
16. Imrich Kollarčík
17. Margita Vašková